

RESOLUCIÓ EL CNJC FRONT A L'ASSETJAMENT SEXUAL

Tot i l'important avenç en els drets de les dones que en la nostra societat s'ha produït, persisteix de manera molt marcada una diferenciació de rols de gènere (productiu/reproductiu) i una situació de preponderància i poder social per als homes. Les dones s'han incorporat al treball productiu de manera massiva sense que s'hagin produït canvis significatius en la realització i el repartiment del treball domèstic. Aquesta realitat social també determina les condicions del treball assalariat i de salut, i provoca l'aparició de riscos que afecten principalment a les dones, entre els quals es troba l'assetjament sexual.

La Directiva europea 2002/73 defineix l'assetjament sexual com "la situació en que es produeix qualsevol comportament verbal, no verbal o físic no desitjat d'índole sexual amb el propòsit o l'efecte d'atemptar contra la dignitat d'una persona, en particular quan es crea un entorn intimidatori, hostil, humiliant o ofensiu".

L'assetjament sexual es sofert fonamentalment per les dones, i n'identifiquem dos tipus: el xantatge sexual i l'assetjament ambiental. El xantatge sexual es produeix per part d'un superior jeràrquic o persones que poden prendre decisions amb efectes sobre el treball i les condicions en que es realitza per part de la persona assetjada. L'assetjament ambiental és tota conducta que crea un entorn laboral discriminatori, hostil o humiliant per a la víctima.

L'assetjament sexual té efectes molt importants en l'ambient de treball, en l'organització de l'empresa i sobre la salut de la persona que el pateix. Apareixen alteracions de la salut psicològica, reaccions relacionades amb l'estrès com traumes emocionals, ansietat, depressió, estats de nerviosisme, sentiment de baixa autoestima, etc. L'assetjament pot provocar també efectes sobre la salut física.

A l'hora d'afrontar una situació d'assetjament sexual, les víctimes topen amb una sèrie d'obstacles de diferent naturalesa per a fer prevaldre els seus drets. D'una banda, la dificultat d'identificar el comportament de l'agressor de manera diferenciada amb altres comportaments sexistes habituals que no són considerats com assetjament i als que les dones es veuen constantment sotmeses com quelcom "normal". De l'altra la dificultat de fer front a persones que es troben en una situació jeràrquica superior o amb les que el treball obliga a conviure de manera quotidiana. Finalment, la manca de sensibilitat social traduïda en l'extrema tolerància i comprensió cap a determinades conductes i la superficialitat amb que sovint s'aborda la seva diagnosi i tractament. Massa sovint, la dona que denuncia l'assetjament sexual a de fer front a l' rebuig i l'hostilitat de superiors jeràrquics i de companys de treball. En aquest context, la majoria de situacions d'assetjament no són denunciades o, quan ho són, no reben el tractament adequat.

El Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, des del seu compromís ferm amb els drets de les dones treballadores i la dignitat de les persones adopta el compromís de:

1. Actuar per una major sensibilització social davant aquesta xacra de la nostra societat
2. L'exigència cap als poders públics i econòmics de mesures de millora de l'atenció a les víctimes i tractament dels fets
3. En particular, a treballar per una cultura de la prevenció de l'assetjament sexual en l'àmbit que li és propi i l'impuls de mesures i protocols en matèria d'assetjament sexual a les entitats juvenils i al propi Consell.

Resolució impulsada per Acció Jove – Joves de CCOO de Catalunya

XVIII Assemblea General Extraordinària. Barcelona, 5 de juliol de 2008